

Rozšíření a početnost

Po Rumunsku je druhou zemi s nejvyšší početností medvěda hnědého. Zdejší populace, která osídlila horské oblasti Slovenska je odhadována na 800-1100 jedinců (údaje z let 2010-2011) (Kaczensky a jiní 2013).

Předpokládá se, že na Slovensku se současně vyskytuje přes 95% západně karpatské populace medvěda (populace Polska a Česka činí méně než 5%). Současně v hranicích zemi se je rozděluje do dvou, částečně izolovaných subpopulací: východní a západní, mezi kterými je udržováno spojení pouze po polské a ukrajinské straně. Západní subpopulace současně počítá cca 800-900 jedinců, byla rekonstruována z velmi vzácné reliktní populace, která v 30. letech minulého století počítala pouhých 20-60 jedinců. Pravděpodobně právě v tomto období, v důsledku zvýšeného počtu loví došlo k rozdělení slovenské populace do dvou samostatných, izolovaných subpopulací. Podle odhadů před první světovou válkou Slovensko osídlilo sotva cca 120 medvědů hnědých a v dalších letech početnost stále prudce klesala v důsledku nadbytečných loví. Ve výsledku v roce 1928 populace medvěda byla odhadována na pouhých 35-40 jedinců. Teprve po tom, co se začala na něj vztahovat ochrana, tedy v roce 1932, jeho početnost začala pomalu stoupat. Současně medvěd hnědý osídlil většinu zdejších pohoří centrálního a severního Slovenska. Společný areál, který je obsazen touto šelmou, se odhaduje na 14200 km² (z čeho cca 13000 km² osídlila západní subpopulace) (Rigg a Adamec 2012).